

عنوان مقاله:

مترو ضرورتی برای توسعه پایدار شهر تبریز

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

ابوب شه منطری - دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد جلفا

خلاصه مقاله:

انقلاب صنعتی همانند همه ی جنبه های دیگر زندگی انسان بر شهرها تأثیر گذاشت، پیشرفتهای عظیم تکنولوژی استخراج نفت و سایر ذخایر زیرزمینی نیز استفاده هر چه بیشتر این منابع تجدید ناپذیر را فراهم آورد و با وجود منابع سوختی فراوان در دسترس، تامین نیازهای انرژی، حمل و نقل و گرمایشی به راحتی میسر شد. اما ورود اتومبیل و دیگر انواع وسایل حمل و نقل که از سوخت های فسیلی استفاده می کردند، موجب تولید گازهایی شد که محیط زیست انسانی را آلوده می کرد. دهه 70 میلادی را می توان دهه آگاهی یافتن از بحرانهای زیست محیطی نامید که عکس العملهایی را در دنیا ایجاد نمود که توسعه پایدار یکی از آنهاست. توسعه پایدار در حقیقت پاسخی برای مقابله با این اثرات منفی رشد و توسعه ی بدون محدودیت و لجام گسیخته بود که بعد از انقلاب صنعتی به وقوع پیوست. امروزه گازهای مخرب حاصل از احتراق سوخت های فسیلی انسان را وادار کرده است، با حفظ روند رشد اقتصادی و تداوم گسترش زندگی شهری چارهای بیندیشد. به ویژه در شهرها که کانون های اصلی تولید گازهای مخرب محیط زیست هستند، برای کاهش سوخت های فسیلی به انواع وسایل حمل و نقل که نیاز به سوخت فسیلی نداشته باشند روی آورد و از جریان برق و نیروی محرکه ی سالم استفاده کند. امیدست با کشف و جایگزینی سوخت های پاک در آینده ی نزدیک با امکانات فعلی فناوری بتوان وسایل حمل و نقل پاک را جایگزین وسایل حمل و نقل موجود نمود. توجه اصلی این تحقیق به سمت سیستم حمل و نقل عمومی به ویژه مترو است که سهم آن در انتقال مسافر و سرعت جابه جایی به عنوان گزینه ی برتر فعلی در شهرهای بزرگ شناخته شده است ازاین رو پیشنهاد می شود که با گسترش خطوط مترو و تعداد واگن های آن به افزایش نقش ای ن وسیله ی حمل و نقل پاک در جاب هجایی جمعیت شهر تبریز توجه ویژه ای مبذول گردد تا به مرور زمان نیاز شهروندان را به وسایل حمل و نقل آلوده کننده ی هوا و صدا کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، حمل و نقل پایدار، مترو، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274224>

